

let. sz: 191/2014/I/3

Javaslat Weich Emese tanárnő
emlékére készült kültéri tábla elhelyezéséről

Weich Emese 1974. június 12-én Dombóváron született. Az Illyés Gyula Gimnáziumban érettségizett, majd történelem és német szakos tanári diplomát szerzett. A Dombóvári Apáczai Csere János Szakközépiskolában 2000. augusztus 16-tól kezdett tanítani. Ezekben az években született meg második gyermeke Mátyás. Kollégákra és diákokra egyaránt nyitott, együttműködő igazi csapatember volt. Szerette a kihívásokat, az innovatív feladatokat, de elsősorban a diákjai körében érezte legjobban magát. Munkájában precíz, megbízható és mindig alkotni vágyó pedagógust ismertünk meg. 2006-ban osztályfőnöke lett az akkori 9.an nyelvi osztálynak. Türelemmel, szeretettel és megértéssel vette körül tanítványait. Beengedte őket magánéletének szférájába anyai gondoskodással figyelte terelgette fejlődésüket. Amikor betegsége kiszakította őt az iskolai közegből még inkább igényelte a kollégái, diákjai társaságát. Naponta tartotta a kapcsolatot velünk, a jó híreket SMS-ben küldte, a rosszakat négy szemközt mondta el.

Kezelése idején sem vonult ki az iskolai életből, mindig jó érzékkel vette észre a fejleszhető dolgokat és sokoldalú személyiségének köszönhetően tett is a környezete formálásáért.

Különös érzéke volt a növényekhez, meglátta a hely adottságait és életre tudta kelteni a hozzá illő kerteket. Így történt ez az iskola belső udvarán is ahol minden évszakban virágzó, változatos összetételű virágágyást varázsolt.

Valamikor tujákkal keretezett és valószínűleg impozáns udvar képe az idő karmai között kezdett szánalmas és hanyag külsőt kölcsönözni a belső térnek. Sokszor elhangzott köztünk, hogy változtatni kéne az összképen, aztán közös összefogással megtaláltuk a lehetőséget a kertépítésre. A megfelelő fajok kiválasztását Emese oldotta meg, és az előkészületek után az Ő irányításával egy maroknyi lelkes kertszerető elültette az élő, talajtakaró, fás szárú és hagymás-gumós, örökzöld stb. növényeket.

Néhány év alatt a kert éretté vált, és amit Emese mindig fontosnak tartott, hogy a kert ne csak zöld legyen, hanem virágozzék is azt mi minden évszakban élvezhetjük, ha órára igyekezve a hatalmas ablakokon kinézünk. Télen a piros madárbirsek, tavasszal a lila íriszek, nyáron a narancs-vörösliliomok, a kékeslila levendulák, a fehér yukkák, ősszel a rózsaszín csarabok teszik kedvessé és emlékeket ébresztővé a mi belső udvarunkat.

Tantestületünknek jelenléte, személyisége nagyon hiányzik. Emlékeire az iskola kertjében egy táblát szeretnénk állítani, amelyet a pedagógus nap alkalmából egy rövid megemlékezés keretében kívánunk elhelyezni. Ehhez kérjük az Igazgató Úr és a tantestület többi tagjának támogatását.

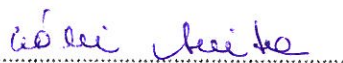
Dombóvár, 2014. május 27.

Kovács Judit

Zilizi Rozália

Csáki Anita

Magyarfalviné Haszonics Krisztina